

Umut Oran
Basın Açıklaması
22.9.2018

24 Haziran ve sonrası parti sorumlularının sebep olduğu her türlü olumsuzluğa rağmen:

Şimdi kenetlenme ve umut oranını arttırma zamanı

Örgütlenmeyen Kitleler Önce Korkuya Sonra Yılgınlığa Savrulur!

Rejim değişikliğinin üzerinden aylar geçmesine ve Cumhuriyetçi kitlelerin yaşadığı büyük hayal kırıklığının yarattığı tepkiler gözle görünür olmasına rağmen muhalefet unsurlarının “hiçbir şey değişmemiş” gibi davranmaya devam ettikleri görülmektedir. Gerçeklerle yüzleşmeyi reddeden ve “iktidar vizyonu” ortaya koyamayan bu bakış açısı, 16 yıldır sürekli “yükselen otoriterliğin” siyasi partileri de büyük ölçüde etkilediğini tartışmaya yer bırakmayacak şekilde ortaya koymaktadır. Geline nokta “siyaset”; iktidarın “izin verdiği” alana hapsolmuş ve sonu gelmez bir “didişme” görüntüsü dışında geriye hiçbir şey kalmamıştır.

Elbette bu durum “iktidar bloğu” için kabul edilebilir noktadadır zira iktidar elitleri mevcut durumdan memnundur ve her şeyin böyle devam etmesinden yani “düzenlerinin bozulmamasından” yanadırlar. Ancak 16 yıldır “düşmanlaştırma” siyasetinin kurbanı olan, devlet kademelerinde işe girmeleri ve yükselmeleri engellenen, ticaret hayatının dışına itilen ve sürekli aşağılanan “muhalif seçmenlerin ve onların temsilciliğine soyunmuş partilerin” bu düzenin devamına rıza göstermeleri mümkün olmadığı gibi normal de değildir.

O halde gelinen nokta geçmiş yıllara oranla çok daha sorunlu ve acil önlemler alınması gereken bir sürece işaret etmektedir. Zira Türkiye hem içerde hem de dışarda büyük sorunlarla karşı karşıyadır ve muhalefet unsurları, en başta da CHP, Türk milletine uygulanabilir bir çıkış yolunun olduğunu göstermek zorundadır. Örneğin ekonomik kriz tüm emekçi kesimlerinin az miktardaki “birikimini” buharlaştırmış, borç yüküyle dayanılmaz noktalara ulaşmıştır. İşsizliğin pençesinde tüm yılları heba olan gençlerimiz umutsuzluğun dibindedir. Böyle bir ortamda muhalefet unsurlarının geniş toplum kesimlerini örgütlemesi, gündemi kendi istediği noktaya çekmesi ve iktidar bloğunu siyaseten zorlaması beklenir. Ancak yaşananlar tam tersidir.

Benzer şekilde dış politikada yaşananlar da içler acısıdır. Terör örgütü PKK ve Suriye kolu YPG, nerdeyse tüm güney sınırimızda Amerika'nın desteğiyle yaklaşık 70.000 kişilik bir “terör ordusu” kurmuştur ve silahların namluları Türkiye'ye çevrilmiştir. Doğu Akdeniz'de devam eden etkinlik savaşının bir yansıması olarak KKTC'yi Türkiye'den koparacak yeni planlar ortadadır. KKTC, Girit yapılmak istenmektedir. Böyle bir ortamda yine muhalefet unsurlarından beklenen şey toplumu örgütlemek ve alternatif bir “yolun” mevcut olduğunu tüm topluma göstermektir. Ancak yaşanan yine tam tersidir. Bunca olaya rağmen iktidar bloğu hala “taarruz pozisyonunda” muhalefet unsurlarıysa 16 yıldır olduğu gibi “savunma cephesindedir.” Böyle bir sürecin muhalefet partileri

ve seçmenleri açısından ulaşabileceği tek noktaysa büyüyen bir “hayal kırıklığı” olacaktır.

Suskunluk Tüm Toplumunu Korkutuyor

Yaşananlar da düşüncelerimizi doğrulamaktadır. Zira “örgütlenemeyen” toplum kesimleri “muhalafet unsurlarının” umudu yeşertememesi sebebiyle yoğun bir suskunluk sarmalına düşmektedir. Suskunluk sarmalına düşen kitlelerin bir sonraki durağıysa büyüyen bir korku iklimidir. An itibarıyla Türkiye’de yaşanan budur: Muhalefet umut yaratamıyor. Suskunluk dalga dalga yayılıyor. Sessizliğin yarattığı çaresizlik duygusu hızla korkuya dönüşüyor. Böylece toplumun tüm dinamik kesimleri “iktidar bloğunun” çizdiği alana hapsolmuş oluyor.

Oysa muhalafet unsurlarının temel görevlerinden biri “moral gücünü kaybeden tabanı” yeniden harekete geçirecek önlemler almak, topluma “alternatif yolların olduğunu” gösterebilmektir. Toplumun kararlılığa ihtiyacı vardır. Zira korku gibi cesaret de bulaşıcıdır. Hakkı gasp edilen, geleceği çalınan, sürekli aşağılanan muhalif seçmenlerin de yeniden cesaretle konuşmaya ihtiyacı vardır. Elbette bunu sağlamanın ilk koşulu muhalafet partilerinin “cesur” olmalarıdır. Görünen o ki, “öncü rolünü” unutan siyasi partiler “umudu” yaymayı da başaramamaktadır.

Acil Görev: Örgütlenme

Ancak kaybedecek zaman yoktur. Tüm toplumun seferberlik ruhuyla hareket etmesine ve geleceğimizi kurtaracak yolların belirlenmesine ihtiyaç vardır. Türk milleti, geçmişte olduğu gibi şimdi de “doğruyu” bulacak “önseziye” sahiptir. Yapılması gereken tek şey, toplumu örgütlenmeye yönlendirecek gerekçeleri ortaya koymak ve bir araya gelmektir. İktidar bloğunun ezberini bozacak olan şey de örgütlenmektir. Şüphesiz ki örgütlenmek sadece bir parti içinde olmak ya da partiye üye olmak değildir. Örgütlenmek: Hayatın her alanında “ortak hareket” etme imkânı verecek mekanizmalar kurmaktır. Mahallelerden, işyerlerinden başlayıp tüm ülkeyi baştan sona kadar ayağa kaldırabilecek ve korkuları yok edecek olan şey birliktir, dayanışmadır, aynı hedefe yürümektir. **“Rejimin değiştiğini” bir türlü anlayamayan ve toplumu suskunluğa, korkuya ve yalnızlığa mahkûm eden muhalafet unsurları için acil görev hayatın akışına müdahale etmek ve umutsuzluğu umuda çevirmektir.**